

Plena
inclusió
Catalunya

622 76 21 93 / 934 901 688
comunicacio@dincat.cat

@dincatcomunicacio

www.dincat.cat

LA DISCAPACITAT INTEL·LECTUAL ^{als} MITJANS DE COMUNICACIÓ

Guia per a un tractament adequat i
inclusiu de la informació i del llenguatge

Els mitjans de comunicació tenen un paper essencial en la formació de valors i opinions de la ciutadania. Per això, és fonamental el seu compromís i contribució a l'hora de visibilitzar les persones amb discapacitat intel·lectual, evitant estereotips i prejudicis que dificulten la construcció d'una societat més inclusiva.

La guia **"La discapacitat intel·lectual als mitjans de comunicació"** ofereix pautes per als professionals de la informació, amb l'objectiu de promoure un periodisme més inclusiu i accessible, que contribueixi a eradicar el desconeixement i la discriminació.

En la guia es presenten criteris generals per tractar de manera inclusiva les informacions sobre persones amb discapacitat, especialment la intel·lectual. Aquest tríptic n'ofereix un resum, que podeu ampliar a www.dincat.cat.

10 PUNTS CLAU

PER INFORMAR AMB RESPECTE, PRECISIÓ
I MIRADA INCLUSIVA

1. Prioritzar la persona per davant de la discapacitat

- Dir *persona amb discapacitat* (no un *discapacitat*).
- Centrar-se en les capacitats, no en les limitacions.
- Evitar etiquetes genèriques com els *down* o els discapacitats.

2. Llenguatge respectuós i actualitzat

- Evitar termes obsolets o pejoratius (com *subnormal*, *retardat*, *deficient*, *disminuïts psíquics*, *incapacitat/discapacitat mental*...).
- Substituir *defecte de naixement* per *discapacitat congènita*.
- Recordar que la discapacitat es té, no es pateix, i que no és una malaltia.

3. Evitar eufemismes i infantilitzacions

- No dir *persona especial* o *diferent*, ni expressions com *altres capacitats*, *angelets* o *nanos*.
- No utilitzar el llenguatge compassiu o paternalista.
- Evitar el tòpic de la superació.

4. Presència de la discapacitat intel·lectual

- Incloure la discapacitat en informacions generals, no només en notícies específiques.
- Mostrar la participació de les persones en tots els àmbits i seccions, com Política o Economia, no només a Societat o Salut.
- Mencionar la discapacitat només si és rellevant per a la notícia.

5. Donar veu als protagonistes

- Fer partícips les persones amb discapacitat intel·lectual i del desenvolupament.
- Adreçar-s'hi directament, i utilitzar un llenguatge planer.
- Enraonar amb naturalitat i tractar-les com a persones adultes.

6. Imatge i enfocament

- Mostrar persones actives i autònomes, no dependents o passives.
- Destacar capacitats i contextos positius (feina, esport, lleure...).
- Evitar tractaments sensacionalistes o que reforcin estereotips.

7. El terme "diversitat funcional"

- És un terme poc precís.
- Pot invisibilitzar la discapacitat intel·lectual.
- És millor parlar directament de discapacitat, ja que així s'identifica el col·lectiu.

8. Altera terminologia recomanada

- Dir *inclusió* millor que *integració*, i *persones en situació de dependència o vulnerabilitat*, no *dependents* o *vulnerables*.
- Evitar usos metafòrics denigrants com un *barri autista*.
- No dir *persones normals*, sinó *persones sense discapacitat*.

9. Altres criteris importants

- Incorporar la perspectiva de gènere.
- Respectar el dret a la pròpia imatge i a la intimitat.
- Contrastar la informació i usar fonts fiables del sector.

10. Garantir l'accessibilitat cognitiva de les comunicacions

- Utilitzar un llenguatge senzill i directe.
- Escriure els textos amb lletres grans, espais generosos i acompanyar-los d'imatges o gràfics clars.
- Parlar clar, a poc a poc, i mantenir un ritme fàcil de seguir.